

Presentationer av valberedningens förslag till styrelse

Björn Klefbohm

Har haft hund i hela mitt liv. Det känns så i alla fall. Varit Welshägare de senaste nio åren och f n inne på min fjärde tik. Har lång erfarenhet av styrelsearbete (mest som ordf) i ekonomiska föreningar.

Lena Torstensson

Min första hund fick jag som 15 åring, en svart labradortik som följde mig genom vått och torrt. I slutet på 80 talet arbetade jag med Agneta Månsson som då hade Hillcrofts kennel och på det viset fick jag hem min första Welsh. En hane döpt till Hillcrofts talking about love, lystrade till namnet Baloo, lystrade förresten det var väl si och så med det. Baloo var med familjen i 14 år, en underbar lekkamrat och trogen kompis. Efter det kom Ozzie in i huset men han var för närgången med en orm och blev väldigt sjuk och det ledde till att han fick bara vara med oss några få år. Sedan kom Peledryns Juvel, min Safir, en självständig liten dam som utmanade mig varenda dag. Tack vare hennes utmaningar utbildade jag mig först till hundinstruktör och sedan till hundpsykolog. Safir fick efter några år sällskap av Peledryns Rubin som vid skrivandes stund ligger vid min sida och snarkar, hon är idag en old lady med alla de förmåner som är givna då. Hon har sällskap av mitt lilla yrväder Heddychlon Queen, just nu en liten rymmare men det håller vi på att träna bort.

Vi tillbringar mycket tid i skog och mark, viltspår älskar de fyrbenta och bevakar varje steg jag tar när de ser att jag plockar fram blod och klöv. Med båda hundarna tävlar jag i rallylydnad, med Safir och Rubin tävlade jag i agility, vi har testat Nosework, apportering och tävlingslydnad men jag har alldeles för mycket gester för mig, dubbelkommando påstår domaren. Mitt motto med mina hundar är att de ska få den stimulans och utmaning som de behöver och att vi ska ha KUL.

Jag är aktiv i Skaraborgs aktivitetsklubb, håller lite kurser, satt i styrelsen en kort tid för några år sedan. Med styrelsearbetet vill jag att alla medlemmar ska känna sig delaktiga och välkomna, att vi gemensamt hittar på aktiviteter och har roligt med våra fyrbenta vänner. Efter ett intensivt men roligt arbetsliv tänker jag under våren bli en GLAD pensionär och hoppas att få mycket mer tid med mina hundar.

Julia Nygren

Jag heter Julia och bor i Dalarna med min sambo Marcus och hund Milton. Till vardags jobbar jag som konsult på AFRY inom rörkonstruktion. Min familj skaffade sin första hund 2006 när jag var 11 år, en wachtelhund, som var min bästa vän och har följt mig genom livet tills han fick springa vidare på sälla jaktmarker 2019. Det var inte det lättaste att försöka med agility och så på hobbynivå med en wachtel, så jag bestämde att när jag kan skaffa min egna hund ska jag testa allt! 2018 skaffade jag och min sambo vår första hund tillsammans, en welsh springer spaniel från Don's, så jag är ganska ny med rasen men

den har verkligen fångat mitt intresse med sitt härliga lynne och eviga energi. Det vi föll för med rasen var att den är all-round, har ett varmt hjärta och dess vackra exteriör. Vi sökte en hund som kunde följa med oss i skid- och löpspåret, en hund som är bra med barn och som inte är nervöst lagd. Alla de egenskaperna har vår Milton och mycket därtill, visst har vi fått några gråa hår men vi har även fått tusentals extra skratt som förlänger livet. Under våra snart 3 år har jag och Milton, som har varit nybörjare på allt tillsammans, testat på utställning, rallylydnad, agility och nosework. Det som är vår favorit är drag, främst canicross och skjoring. När barmarkssäsongen drar igång igen ska vi även testa K9 och bikejoring. Jag tycker att rasklubbarna gör ett viktigt arbete och jag hoppas få vara med och bidra!

Rigmor Långström

Jag köpte min första welsh 1974. Hon hette Vindhäxans Carmen och kom att bli stamtik i Dalsvedens kennel. Jag har haft uppfödning sedan dess om än i liten skala och ibland med lång tid mellan kullarna. I yngre dagar använde jag hundarna i praktisk jakt. Jag är fortsatt angelägen om deras jaktliga kvaliteter även om jag har haft små möjligheter till traditionell spanieljakt. Men det är de egenskaper som krävs för sådan jakt som gör spaniels till underbara sällskapshundar för någorlunda aktiva hundägare. Utställningar har också ingått i mina hundaktiviteter. Särskilt WSSK:s Club Show har jag uppskattat. Allra roligast var det i klubbens begynnelse. Då var Club Show mer av en mönstring (om än med tävlingsinslag). Vi tog med alla welshar som gick att uppbringa till dessa tillställningar. Inte bara de bästa man fött upp. På så vis fick man en helhetsbild av läget i rasen. Sedan dess har rasen blivit talrik och något sådant är kanske inte längre möjligt utom kanhända regionalt.

Yrkesmässigt är jag jurist men avslutade min karriär med en tjänst som internrevisionschef på en större myndighet. Jag är alltså bra på det här med regler, mål, uppföljning och utvärdering samt att skriva. Jag bidrar just nu med sådana kunskaper i det pågående arbetet att utvärdera och revidera vår RAS.

Jag är sedan snart ett år pensionär och vill gärna betala tillbaka till WSSK för många decenniers medlemskap utan att bidra aktivt.

Förutom hundintresset ägnar jag mig åt travhästar. Delägare i några tävlingshästar liksom i ett par fölston. Jag håller på och lär mig om avel med travhästar.

Inger Fjeldly

Efter att ha bott på en hästgård i Västergötland under många år flyttade jag tillbaka till Skåne där jag är född och uppvuxen. Större delen av mitt yrkesliv har jag arbetat med vuxenutbildning i eget företag. Numera har jag lagt både hästar och arbete till handlingarna. Under denna tid satt jag också i några olika styrelsen, både i näringslivet och i föreningslivet.

Mitt liv med hund startade redan i mitten av 70-talet när jag fick min första Welsh, en underbar liten tik vid namn Beyaz Honey Honey. Därefter följde tre stycken Irländska settrar.

Nu bor jag i Påarp, strax utanför Helsingborg, med man och 5-åriga Wille. När den sista settern lämnade oss 12 år gammal, var valet av Welsh nästintill givet. Vi ville båda tvåbenta ha en aktiv hund som vi kunde jaktträna med. Räkna med att vi fick så vi teg! Wille är en mycket busig, rolig och envis hund som ger oss såväl gråa hår som mycket glädje och kärlek. Alltså: typisk Welsh!

Vi jakttränar, viltspårar och går på nosework. Det är dock i jaktträningen som hunden verkligen är i sitt rätta element. Dessutom får man bättre samarbete och lydnad på köpet! Det är så roligt! Utställningsbiten var ingen av oss särskilt intresserad av, men uppmuntrade av uppfödaren bestämde vi oss för att testa i alla fall. Wille och jag i ringen – det var som "en blind som leder en döv"!

Icke desto mindre, med god hjälp av welshvänner och lite träning har vi lyckats få både svenskt och danskt championat. Det visade sig att ställa ut var riktigt roligt och gav många nya vänner.

Jag ser mig gärna som representant för den vanliga welshägaren och hoppas kunna bidra med inspiration och idéer till ett aktivt hundliv.

Jenny Tenggren

Jag heter Jenny Tenggren, är 48 år och jag bor i Hol strax utanför Alingsås Där bor jag med min 20-åriga dotter (som snart är på väg att lämna boet) och jag har även en son som har hunnit flytta hemifrån och som är 24.

Jag är uppväxt med hund, först chow-chow och westie (west highland terrier). När jag flyttade hemifrån blev det lite för tomt och jag köpte min första hund, en irländsk röd setter, Elsa (Vasettrars Amico). Henne hade jag förmånen att få ha kvar i femton år drygt och saknaden blev stor när hon lämnade.

Jag hade under mina hundtomma promenader stött på Lisbeth Sandberg med hennes tre welshar och jag blev nyfiken på rasen – en sån mjuk, glad, social och vacker ras! Aktiv och härligt envis (blev jag varse om efter ett tag och de grå hårstråna började fyllas på effektivt). Detta resulterade i alla fall till att jag skaffade min första welsh (2013) – Rödhättas Pussel. Hon är även grunden till min kennel: Pusselgårdens och hon har fått två kullar. Idag har jag även hennes förstfödda dotter kvar hemma:Pusselgårdens Rosea.

Rosea och jag utbildar oss just nu till social tjänstehunds-team och tanken är att hon ska kunna jobba som både besök- och terapihund men också som skolhund i framtiden då jag till vardags jobbar som förskollärare.

Det blir en hel del tid med hundarna ute i skogen och vi försöker träffa andra welshar så ofta det går. Övrigt så gör jag en del vardagstrix med mina hundar samt personspår, agility och nosework, men detta utan tävlan och på hemmaplan, då jag inte är någon tävlingsmänniska. Det jag gör i tävlingsformat är utställningar och det med varierat resultat, men det är alltid lika spännande att se om min hund känner för att gå bra i ringen eller om det blir en känguru eller myrslok jag har i kopplet.

Dan Axelsson

Kennelvaktmästare hos min fru sedan 11 år tillbaka. Till vardags är jag avlönad arbetsrättsnörd. Tidigare i yrkeslivet så har jag hunnit med att arbeta både som snickare och lärare. Livet utanför yrkesrollen handlar till stor del om barn, hundar, papegojor, lite fotografering och husrenovering. Jag har tidigare suttit i styrelsen för WSSK som avelsansvarig och är idag också redaktör för Welshnytt och har tidigare också gjort ett par rasböcker i klubbens regi.